

Island 2017

Oprettet: tirsdag, 8. august 2017 17:39

Skrevet af Lis Collstrup

Island 2017

Island dækker et område på 103.000 kvm og er således ca. 2½ gang større end Danmark. Populationen er 334.000, hvoraf de 122.000 bor i Reykjavik, og Island er således et meget tyndt befolket land, faktisk det tyndest befolkede land i Europa.

Vores tur til Island startede den 19. juni, selv om afgangenen fra Hirtshals var den 20. juni. Vi skulle sejle kl. 11.30, så for at være sikre på at nå afgangenen, havde vi booket et værelse i Hirtshals fra den 19. til den 20.

Om aftenen inden afrejsen gik vi en lille tur i havnen. Ved havnekajen holdt to næsten ens meget velholdte ældre, røde sportsvogne, der var virkelig pæne. Bilerne kom fra Schweiz og havde mærkater på, hvorpå der stod Nordkapp. Det er måske ikke så mærkeligt i sig selv, men bilerne havde ingen kaleche og var kun forsynet med tonneau! At køre fra Schweiz til Nordkapp i en helt åben bil er lidt af en udfordring.

Den 20. var vi klar til en skibsrejse, der varer to døgn hver vej. Vi sejlede fra Hirtshals med MS Norröna, og vi så mange firhjulstrækkere med jerry cans og sandstiger - hele udstyret til en tur i ødemarken. Allerede i Hirtshals blev 5'eren svinet til, da der stod en strid blæst i havnen, som er under ombygning. På grund af ombygningen er der ret meget løst sand omkring opmarchbåsene, og inden vi havde fået kalechen op, var der allerede fløjet en del sand ind i bilen.

MS Norröna er et stort skib, der har nogle udmærkede kahytter og faciliteter. Der er plads til mange biler, og man har i sejlpplanen sat en halv time af til at tømme og pakke bildækket, men det tog snarere to timer, for bildækket blev virkelig pakket. Bilerne holder meget tæt, og der er ikke mange centimeter til overs. Der blev endog plads til en lille smartcar, som så skulle holde på tværs! Morgenbuffeten var bedre end på DFDS' Osllurute, og aftensmaden var på et højt niveau, både kvalitets- og prismæssigt.

Havet var som et stuegulv, næsten for tamt for os, da vi godt kan lide at mærke, at vi er på det store hav. Vi havde en fin tur deropad med stop ved Færøerne. Vi var der kun en halv time, så vi gik ikke fra borde, men det er muligt at tage et par dage på øerne og så fortsætte til Island bagefter. Vi havde i alt en uge i Island, og der var fin tid til at se sig om og gøre ophold undervejs. Ruten var på ca. 1.600 km, og distancerne passede fint til en uge. Nogle dage var dagsmarcherne ret korte, fordi der var meget at se, andre dage havde vi så noget længere at køre. Smyril Line havde lagt ruten for os, og hotelovernatningerne var en del af rejsens samlede pris.

Vel ankommet til Seydisfjörður købte vi frokost, hvor vi kunne vælge mellem en almindelig indkøbsvogn og en indkøbsvogn med terrændæk!

Terrængående indkøbsvogn

Herfra kørte vi videre mod Höfn, og i om aftenen fik vi torsk til middag. Og det var rigtig godt. Islændingene er virkelig gode til fiske- og lammeretter. I modsætning til det øvrige Norden fiskes torsk med langline. Herved bliver fisken ikke så mast som ved fangst med trawl. Det giver en fin fisk med en fantastisk struktur. Efter en god nats søvn fortsatte vi næste dag videre mod syd, hvor vi kørte langs med Vatnajökul, Islands største bræ på ca. 8.100 kvm, ca. 1.000 kvm større end Sjælland. Vatnajökul har en istykkelse på 1 km.

Vatnajökul

Bro ved Vatnajökul

Vi passerede et smukt vandfald, hvor det er muligt at gå ind bag om det. Vandfaldet afvander bræen Eyafjallajökul. Således fortsatte turen ad hovedvej 1, der går hele vejen rundt om Island.

Hovedvej 1

Vejen er i udmærket stand, og kun et par enkelte gange var vi på grusveje, men de var så fastkørte og korte, at det reelt ingen praktisk betydning havde. Fra hovedvejen var der så lavet afstikkere ind til de spændende steder. Det var her, at vi et par gange havde problemer med de forsænkede fjedre, da vi ramte på med bunden.

En "bundsgraber"

I Vik, som ligger tæt på vulkanen Eyafjallajökul, købte jeg en rigtig lækker islandsk vams. Priserne er ikke lave, men man får moms refunderet, og kvaliteten er i top. Eyafjallajökul er en relativt lille sprækkevulkan med et ikke særligt stort krater, men ikke mere end 10 km fra Vik ligger keglevulkanen Katla med et krater på 10 km i diameter. Et udbrud fra Katla, som også ligger under en jökul, vil udløse enorme floder af smeltevand fra vulkanen, og da Katla rystede samtidig med Eyafjallajökuls udbrud i 2010, hvor flytrafikken over Europa var lammet i flere dage, frygtede man, at et udbrud ville ske, men Katla faldt til ro igen og sover nu rævesøvn. Her på det sidste er der observeret mange rystelser ved Katla, så måske går den snart i udbrud.

Lupiner i fuldt flor så langt øjet rækker

På vores tur øen rundt, som gik med uret syd om øen, blev vi konstant mødt af overraskelser. Det syder og bobler overalt, og landet er meget mere vulkansk aktivt, end vi havde forestillet os. Et nyt udbrud kan ske når som helst og hvor som helst.

Men Island er andet end vulkaner. Island er også betagende landskaber og scenerier, grønne marker, isbræer, høje bjerge, lyseblå søer som Myvatn, lavamarker, gølge ørkener og sletter, brusende vandfald, fosser, fuglefjelde, klitter af sort vulkansk aske, friske drivhustomater, blomstrende lupiner, giftigt gulgrønne åløb, snedækkede bjergtoppe, sort sand, kortsigtede og elendige vejrmeldinger, hyggelige småbyer, bjergpas, tørvekirker, lækre strikvarer, varme kilder, søpapegøjer eller lunder, 50 km meget smal og lige vej forude, dybe fjorde, islandske heste der tølter, får, hot tubs (spabade uden bobler, der opvarmes af de varme kilder), rare og smilende islændinge, der taler udmærket dansk og meget, meget mere. Dertil kommer en enkelt gård af og til, men i nogle områder kan der godt være omkring 50 km til naboen.

Vi har set så mange spændende ting deroppe, så jeg vil nøjes med at nævne de steder, der var højdepunkterne for os.

Skaftafjall, på vej mod vestkysten

Et slaggebjerg ved vestkysten

Et par timers kørsel syd for Reykjavik ligger færgelejet Bakkafjara, hvor der er færgeforbindelse til Heimaey, den største af Vestmannaøerne. Vi var ude ved færgelejet og fyldte et marmeladeglas med sort, vulkansk sand, men tog ikke afsted med færgen men fortsatte til Reykjavik, hvor det er muligt at komme på hvalsafari.

Hallgrímskirkja i Reykjavik, Islands eneste domkirke. Man kan genkende basaltsøjlerne.

Reykjavik

Efter Reykjavik, som er en ret livlig by, tog vi på ruten "den gyldne trekant", dvs. Gullfoss, Geysir og Thingvellir, som alle kan nås fra Reykjavik, hvis man kun har en enkelt dag til rådighed. Gullfoss er et imponerende stort vandfald, som egentlig består af to vandfald, der tørner sammen i to niveauer. Der er en øredøvende larm fra vandet, og man føler sig meget lille. Gullfoss producerer 1.000 kubikmeter vand i sekundet!

Gullfoss

Fra Gullfoss gik det videre mod Geysir og Strokkur. Geysir har lagt navn til naturfænomenet "gejser". En gejser opstår, når koldt smeltevand strømmer ind i et lille og smalt magmakammer. Her koges vandet op til ca. 100 grader, og dampen sendes op i luften med fuldt knald under højt tryk, lige som en sikkerhedsventil. Geysir er rolig for tiden, men Strokkur er meget aktiv. I intervaller på få minutter vælter kogende vand ca. 16 meter op i luften, og da den er uberegnelig, ved man ikke, hvornår næste udbrud kommer. Efter flere forgæves forsøg på at få et billede i kassen af Strokkur i udbrud, lykkedes det Ole at få et flot billede af den imponerende vandsøjle, men det gik også kun, fordi kameraet har en funktion, hvor det tager 10 billeder i sekundet.

Strokkur

Efter Strokkur fortsatte vi til Thingvellir, dér hvor verdens første parlament, Altinget, blev dannet i år 930. Man kan ikke se ruiner efter stedet, da der ingen bygninger var, men man ved, hvor det var og har afmærket det. I Thingvellir trækkes den nordamerikanske og den eurasiske tektoniske plade fra hinanden, og her vokser Island 2 cm om året. Man kan stå i kløften mellem de to plader med et ben næsten i hver sin verdensdel, men Island går ikke i stykker eller falder fra hinanden af den grund, for der dannes hele tiden ny lava i Thingvellir-

sprækken, som fylder gabet op. Vi spurgte i servicecentret, hvor skillelinjen var, og svaret var "her". Da vi så spurgte, om vi så var i Nordamerika eller Europa, var svaret "ingen af delene". Vi befandt os med andre ord slet ikke på noget kontinent! Nogle steder er kløften stor og bred som en slette, andre steder er den smal og dyb. Et fantastisk og meget mærkeligt sted.

Kløften mellem den nordamerikanske og den eurasiske tektoniske plade, Thingvellir. Min højre arm er i Nordamerika, den venstre er i Europa!

Nord for "den gyldne trekant" ligger Borganes, og her spiste vi plukfisk på islandsk maner. Plukfisk er en meget almindelig spise i Island, og det smager rigtig godt. Fiskekødet pilles af benene og blandes med kartoffelskiver og løg. Hertil serveres sødt rugbrød, fx pumpernickel. Ved Borganes så vi mange drivhuse.

Vi kørte videre mod nord og gjorde ophold i Reykholt. Det var her Snorri Sturlason levede fra 1179-1241. Han var høvding og forfatter, og som lovsigemand havde han stor indflydelse i Altinget. Mest af alt er han nok kendt for at være fader til den islandske edda. Han havde sin egen tunnel fra huset til et lille hot tub opvarmet af varme kilder, hvor han kunne hygge sig med vennerne og drikke mjød. Det er rigtig dejligt at bade i hot tubs, især hvis luften er lidt kølig.

Snorri Sturlasons hot tub

Cirka 20 km øst for Snorri Sturlasons hus ligger vandfaldene Hraunfossar, der er en slags underjordiske vandfald, hvor vandet fosser ud af store og små huller i lavaen.

De underjordiske vandfald ved Hraunfossar

Et andet vandfald ved Hraunfossar - så smukt som et vægtæppe eller et maleri

På vores rute kom vi til Hverrir, som er et meget aktivt vulkansk område. Når det kogende mudder "blopper op", ligner det spejlæg, og det pibler op med damp overalt. Nogle steder er der "røgovne", hvor røgen vælter op med stor kraft. Der er afmærkede stier, og færdsel uden for stierne er på eget ansvar. Jordskorpen er tynd og ustabil, og der er ikke langt til magmaen, ca. 200 m. Man føler virkelig, at man er i helvedes forgård. Jorden er gul, og der stinker af svovl.

P-pladsen ved Hverrir

Hverrir, "røgovn"

Hverrir, svovldal

Et meget giftigt, men også meget spændende sted.

Lidt herfra er der et stort kraftværk, som er bygget oven på vulkanen Krafla, og vi så mange seismologiske og geologiske målestationer rundt omkring.

Kraftværket Krafla

Islændingene bor i bogstaveligste forstand på vulkaner, og de lever hver dag med truslen om nye vulkanudbrud. Island er ét stort hot spot.

På Islands nordkyst ved Skagafjörður vest for Akureyri ligger tørvekirken Vidímyrkirkja, Den oprindelige kirke er fra 1318, men i årenes løb gik kirken til. Den blev genopført i 1834, og den fungerer i dag som en almindelig kirke. Menigheden består af ca. 100 medlemmer, og ved juletid er den meget, meget lille kirke fyldt til bristepunktet, en meget hyggelig, lille kirke.

Tørvekirken Vidimyrarkirkja

Det er også vest for Akureyri, at man kan se Godafoss (gudernes vandfald), der er et stort og imponerende vandfald.

Efter Godafoss kom vi til Hraundranger, som er nogle høje og meget forrevne fjelde. Fjeldene ligger til venstre for hovedvej 1, hvis man kører fra vest mod øst.

Hraundranger

Vi kørte videre mod Myvatn, hvor man kan bade. Myvatn er utrolig smuk og helt lyseblå

Men det er ikke alle steder, at man kan bade.

Her skal man ikke gå i vandet. Det er meget, meget varmt.

Et kort stykke efter videre mod øst ligger Nármafjall, som også kaldes "Helvedes køkken".

Nármafjall, alias "Helvedes køkken"

Farverne er stærkt gule og brunlige af svovl, og det kogende mudder har farver i blyagtige toner.

Vores næstsidste overnatning var på et gårdhotel i Stöng, der ligger langt fra alfarvej. Efter den asfalterede vej måtte vi køre ca. 12 km på grusvej. Vejen var i udmærket stand, men det tog alligevel sin tid. Stöng har hot tubs, og der er ikke en sjæl i miles omkreds.

Gårdhotellet Stöng - milevid udsigt

Sidste overnatning var i Egilstadir, som er en lidt kedelig by. Fra Egilstadir er der ca. 20 km til Seydisfjörður, så vi havde fin tid til at nå afgang kl. 11.30. Vi landede i Hirtshals ca. 2 døgn senere efter en stille og fredelig tur.

En enlig måge i rum sø

Vores logier undervejs var alle udmærkede, og maden er god, især hvis man er glad for fisk og lam, men det er også muligt at finde andet på menukortet. Når vi tog bad, lugtede vandet af svovl, da vandet opvarmes af de varme kilder, og nogle hoteller har hot tubs.

Island er et velordnet samfund, som tilsyneladende har fået rettet op på den økonomiske katastrofe i oktober 2008, der sendte den islandske krone og hele den islandske økonomi helt i bund, og selv om lidt pålæg, brød og et par sodavand koster omkring 4.000-5.000 islandske kroner, synes landet at være på vej op igen. Rundt regnet svarer 100 islandske kroner til 1 euro. I Danmark kan man ikke veksle til islandske kroner, men de tager gerne imod plastikkort. Det er ikke billigt at spise på restaurant, og vin og stærke drikke er temmelig dyre. Lammene har ikke meget græs at spise, men til gengæld spiser de mange krydderurter, som giver kødet masser af smag. De er så at sige krydret intravenøst.

Islændingene har ligesom Sverige og Norge specielle forretninger, der sælger vin og alkohol. De hedder Vinbudin, og også her er drikkevarerne dyre.

Vejene er generelt gode, men på nogle afstikkere kunne vi godt have brugt en lidt mere Fætter Højben- og Landroveragtig bil. 5'erenes fjedre er sænket, så bunden ramte på et par gange, men det var på de helt små veje ud til afstikkerne, hvor man kører meget langsomt. Hovedvej 1 er nem at køre på. Der er mange serpentesving over passene, men der er også lige vejstrækninger, der kan være over mange kilometer. Man kan køre i lang tid uden at møde andre.

Om sommeren er der lys stort set hele døgnet, og vi var heldige med vejret. Det var lige som dansk sommervej – sådan lidt blandet, og vi havde kun en enkelt regnvejrsgang.

Således endte de ”få” udvalgte højdepunkter med at blive til mange, men det skyldes jo nok, at Island er så spændende.

Efter to døgn på roligt og fladt vand landede vi i Hirtshals med rigtig mange oplevelser i bagagen og en godt beskidt bil, der var fuld af islandsk mudder. Mudderet fik lov at sidde nogle dage – man har vel lov at prale lidt!

Alt i alt en fantastisk tur til et utroligt og fremmedartet land, som vi gerne vil se igen.

PS. Vi så ingen andre 5'ere

Fotos Ole Collstrup

Tekst Lis Collstrup